

قانون ۴۹۳۳۹ : قانون اصلاحات قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸ مربوط به کنوانسیون بین المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتیها ۱۹۷۳ (مارچ ۷۸ / ۱۹۷۳) مصوب ۱۳۸۰ - و اصلاحات بعدی آن

ماده واحده - اصلاحات قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸ مربوط به کنوانسیون بین المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتیها ۱۹۷۳ (مارچ ۷۸ / ۱۹۷۳) - مصوب ۱۳۸۰ - و اصلاحات بعدی آن با رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به شرح پیوست تصویب می شود.

بسمه تعالی

قطعهنامه ام ای پی سی (۶۳) ۲۱۶ مصوب ۲ مارس ۲۰۱۲ (۱۲ / ۱۲ / ۱۳۹۰)

اصلاحات ضمیمه تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸ (۱۳۵۷) مربوط به کنوانسیون

بین المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتیها، ۱۹۷۳ (۱۳۵۲)

(ترتیبات منطقه ای تسهیلات دریافت بندری به موجب ضمایم ۱، ۲، ۴ و ۵ مارچ)

کارگروه حفاظت محیط زیست دریایی

با یادآوری بند (الف) ماده (۳۸) کنوانسیون سازمان بین المللی دریانوردی درخصوص وظایف کارگروه حفاظت محیط زیست دریایی که براساس کنوانسیون های بین المللی کنترل و جلوگیری از آلودگی دریایی به آن محول شده است؛

با توجه به ماده (۱۶) کنوانسیون بین المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتی ها، ۱۹۷۳ برابر با ۱۳۵۲ (که از این پس به عنوان «کنوانسیون ۱۹۷۳» از آن یاد می شود) و ماده ۶ تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸ (۱۳۵۷) مربوط به کنوانسیون بین المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتیها، ۱۹۷۳ برابر با ۱۳۵۲ که (از این پس به عنوان «تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸» از آن یاد می شود) که با هم، فرایند اصلاح تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸ را مشخص می کنند و به نهاد مربوط سازمان، وظیفه بررسی و تصویب اصلاحات کنوانسیون ۱۹۷۳ را آن طور که به وسیله تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸ اصلاح شده است، (مارچ ۷۸ / ۱۹۷۳) واگذار می کنند.

پس از بررسی پیش‌نویس اصلاحات ضمایم ۱، ۲، ۴ و ۵ مارچیل ۱۹۷۳/۷۸:

۱- اصلاحات ضمایم ۱، ۲، ۴ و ۵ مارچیل ۱۹۷۳/۷۸، که متن آن در پیوست این قطعنامه درج شده است را طبق جزء (ت) بند (۲) ماده (۱۶) کنوانسیون ۱۹۷۳ تصویب می‌نماید.

۲- طبق ردیف (۳) جزء (ج) بند (۲) ماده (۱۶) کنوانسیون ۱۹۷۳، تعیین می‌نماید که این اصلاحات در تاریخ اول فوریه ۲۰۱۳ (۱۳/۱۱/۱۳۹۱) پذیرفته شده قلمداد می‌شوند، مگر آن که تا پیش از این تاریخ، حداقل یک سوم طرف‌ها، یا طرف‌های دارای مجموع حداقل ۵۰ درصد (۵۰٪) ظرفیت ناخالص ناوگان تجاری جهانی اعتراض خود را به این اصلاحات به سازمان اعلام نموده باشند.

۳- از طرف‌ها می‌خواهد توجه داشته باشند که طبق ردیف (۲) جزء (چ) بند (۲) ماده (۱۶) کنوانسیون ۱۹۷۳، این اصلاحات در صورت پذیرش طبق بند (۲) فوق، در تاریخ اول آگوست ۲۰۱۳ (۱۱/۵/۱۳۹۲) لازم الاجراء خواهد شد.

۴- از دبیرکل می‌خواهد که طبق جزء (ث) بند (۲) ماده (۱۶) کنوانسیون ۱۹۷۳، نسخه‌های مورد تأیید این قطعنامه و متن اصلاحات مندرج در پیوست را برای تمامی طرف‌های مارچیل ۱۹۷۳/۷۸ ارسال نماید.

۵- همچنین از دبیرکل می‌خواهد نسخه‌هایی از این قطعنامه و پیوست آن را برای اعضای سازمان که طرف مارچیل ۱۹۷۳/۷۸ نیستند ارسال نماید.

پیوست

اصلاحات ضمایم ۱، ۲، ۴ و ۵ مارچیل

۱- بندهای جدید ۳ مکرر و ۴ مکرر، به مقرر (۳۸) ضمیمه (۱) اضافه می‌شوند:
۳ مکرر - کشورهای جزیره ای در حال توسعه کوچک می‌توانند الزامات بندهای (۱) تا (۳) این مقرر را - در مواردی که به علت شرایط منحصر به فرد این کشورها، اتخاذ ترتیبات منطقه‌ای، تنها روش عملی اجرای این الزامات باشد - از طریق ترتیبات منطقه ای اجراء نمایند. طرف‌های شرکت کننده در ترتیبات منطقه‌ای باید با در نظر گرفتن دستورالعمل های مصوب سازمان، نسبت به تدوین طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای اقدام نمایند.

دولت هر طرف شرکت کننده در این ترتیبات باید به منظور اطلاع رسانی به سایر طرف‌های این کنوانسیون، در موارد زیر با سازمان مشورت نماید:

۱- طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای چگونه دستورالعمل‌ها را در نظر گرفته است.

۲- مشخصات مراکز منطقه‌ای تعیین شده برای دریافت مواد زائد کشتی‌ها؛ و

۳- مشخصات بنادر دارای تسهیلات محدود.

۴ مکرر - کشورهای جزیره‌ای در حال توسعه کوچک می‌توانند الزامات بند (۴) این مقرر را در مواردی که به علت شرایط منحصر به فرد این کشورها، اتخاذ ترتیبات منطقه‌ای تنها روش عملی اجرای این الزامات باشد - از طریق ترتیبات منطقه‌ای اجراء نمایند. طرف‌های شرکت‌کننده در ترتیبات منطقه‌ای باید با در نظر گرفتن دستورالعمل‌های مصوب سازمان، نسبت به تدوین طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای اقدام نمایند. دولت هر طرف شرکت‌کننده در این ترتیبات باید به منظور اطلاع‌رسانی به سایر طرف‌های این کنوانسیون، در موارد زیر با سازمان مشورت نماید:

۱- طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای چگونه دستورالعمل‌ها را در نظر گرفته است.

۲- مشخصات مراکز منطقه‌ای تعیین شده برای دریافت مواد زائد کشتی‌ها؛ و

۳- مشخصات بنادر دارای تسهیلات محدود.

۲- بندهای جدید ۲ مکرر و ۲ مکرر دوم، به مقرر ۱۸ ضمیمه (۲) اضافه می‌شوند:

۲ مکرر - کشورهای جزیره‌ای در حال توسعه کوچک می‌توانند الزامات بندهای (۱)، (۲) و (۴) این مقرر را - در مواردی که به علت شرایط منحصر به فرد این کشورها، اتخاذ ترتیبات منطقه‌ای تنها روش عملی اجرای این الزامات باشد - از طریق ترتیبات منطقه‌ای اجراء نمایند. طرف‌های شرکت‌کننده در ترتیبات منطقه‌ای باید با در نظر گرفتن دستورالعمل‌های مصوب سازمان، نسبت به تدوین طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای اقدام نمایند.

دولت هر طرف شرکت‌کننده در این ترتیبات باید به منظور اطلاع‌رسانی به سایر طرف‌های این کنوانسیون، در موارد زیر با سازمان مشورت نماید:

۱- طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای چگونه دستورالعمل‌ها را در نظر گرفته است.

۲- مشخصات مراکز منطقه‌ای تعیین شده برای دریافت مواد زائد کشتی‌ها؛ و

۳- مشخصات بنادر دارای تسهیلات محدود.

۲ مکرر دوم - چنانچه مقرر (۱۳) این ضمیمه شستشوی اولیه را مقرر نماید و طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای، در بندر محل تخلیه قابل اعمال باشد، شستشوی اولیه و تخلیه پس از آن به تسهیلات دریافت باید به گونه تجویز شده در مقرر (۱۳) این ضمیمه، یا در یک مرکز منطقه‌ای دریافت مواد زائد کشتی‌ها که در آن

طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای تعیین شده است، انجام شود.
۳- بند ۱ مکرر جدید، به مقرر (۱۲) ضمیمه (۴) اضافه می‌شود:

۱ مکرر- کشورهای جزیره‌ای در حال توسعه کوچک می‌توانند الزامات بند (۱) این مقرر را - در مواردی که به علت شرایط منحصربه‌فرد این کشورها، اتخاذ ترتیبات منطقه‌ای تنها روش عملی اجرای این الزامات باشد، از طریق ترتیبات منطقه‌ای اجراء نمایند. طرف‌های شرکت‌کننده در ترتیبات منطقه‌ای باید با در نظر گرفتن دستورالعمل‌های مصوب سازمان، نسبت به تدوین طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای اقدام نمایند. دولت هر طرف شرکت‌کننده در این ترتیبات باید به منظور اطلاع‌رسانی به سایر طرف‌های این کنوانسیون، در موارد زیر با سازمان مشورت نماید:

۱- طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای چگونه دستورالعمل‌ها را در نظر گرفته است.

۲- مشخصات مراکز منطقه‌ای تعیین شده برای دریافت مواد زائد کشتی‌ها؛ و

۳- مشخصات بنادر دارای تسهیلات محدود.

۴- بند ۲ مکرر جدید، به مقرر (۸) ضمیمه (۵) اضافه می‌شود:

«۲ مکرر - کشورهای جزیره‌ای در حال توسعه کوچک می‌توانند الزامات بندهای ۱ و (۱ . ۲) این مقرر را - در مواردی که به علت شرایط منحصربه‌فرد این کشورها، اتخاذ ترتیبات منطقه‌ای تنها روش عملی اجرای این الزامات باشد - از طریق ترتیبات منطقه‌ای اجراء نمایند. طرف‌های شرکت‌کننده در این ترتیبات منطقه‌ای باید با در نظر گرفتن دستورالعمل‌های مصوب سازمان، نسبت به تدوین طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای اقدام نمایند.

دولت هر طرف شرکت‌کننده در این ترتیبات باید به منظور اطلاع‌رسانی به سایر طرف‌های این کنوانسیون، در موارد زیر با سازمان مشورت نماید:

۱- طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای چگونه دستورالعمل‌ها را در نظر گرفته است.

۲- مشخصات مراکز منطقه‌ای تعیین شده برای دریافت مواد زائد کشتی‌ها؛ و

۳- مشخصات بنادر دارای تسهیلات محدود.

قطعنامه ام ای پی سی (۶۳) ۲۱۷ مصوب ۲ مارس ۲۰۱۲ (۱۲ / ۱۲ / ۱۳۹۰) اصلاحات ضمیمه تشریفات

(پروتکل) ۱۹۹۷ (۱۳۷۶) برای اصلاح کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتی‌ها، ۱۹۷۳ (۱۳۵۲) آن‌طور که به وسیله تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸ (۱۳۵۷) مربوط به آن اصلاح شده است ترتیبات منطقه ای تسهیلات دریافت بندری به موجب ضمیمه ۶ مارپل و صدور گواهینامه برای موتورهای دیزل دریایی دارای سامانه (سیستم) های کاهش کاتالیزوری گزینشی به موجب آیین‌نامه فنی کنترل انتشار اکسیدهای نیتروژن از موتورهای دیزل دریایی ۲۰۰۸ (۱۳۸۷)

کارگروه حفاظت محیط زیست دریایی

با یادآوری بند (الف) ماده (۳۸) کنوانسیون سازمان بین‌المللی دریانوردی درخصوص وظایف کارگروه حفاظت محیط زیست دریایی که براساس کنوانسیون های بین المللی کنترل و جلوگیری از آلودگی دریایی به آن محول شده است، با توجه به ماده (۱۶) کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتی ها، ۱۹۷۳ برابر با ۱۳۵۲ (که از این پس به عنوان «کنوانسیون ۱۹۷۳» از آن یاد می‌شود)، ماده ۶ تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸ (۱۳۵۷) مربوط به کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتی‌ها، ۱۹۷۳ برابر با ۱۳۵۲ (که از این پس به عنوان «تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸» از آن یاد می‌شود) و ماده ۴ تشریفات (پروتکل) ۱۹۹۷ (۱۳۷۶) برای اصلاح کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتی‌ها، ۱۹۷۳ (۱۳۵۲)، آن‌طور که بوسیله تشریفات (پروتکل) ۱۹۷۸ (۱۳۵۷) مربوط به آن (که از این پس به عنوان «تشریفات (پروتکل) ۱۹۹۷» از آن یاد می‌شود) اصلاح شده است، که با هم، فرایند اصلاح تشریفات (پروتکل) ۱۹۹۷ را مشخص می‌کنند و به نهاد مربوط سازمان، وظیفه بررسی و تصویب اصلاحات کنوانسیون ۱۹۷۳ را آن‌طور که با تشریفات (پروتکل) های ۱۹۷۸ و ۱۹۹۷ اصلاح شده است، واگذار می‌کنند. با توجه به این که به موجب تشریفات (پروتکل) ۱۹۹۷، ضمیمه ۶ با عنوان مقررات جلوگیری از آلودگی هوا ناشی از کشتی‌ها (که از این پس به عنوان «ضمیمه ۶» از آن یاد می‌شود) به کنوانسیون ۱۹۷۳ افزوده شد. به علاوه با توجه به مقرره (۱۳) ضمیمه ۶ که آیین نامه فنی کنترل انتشار اکسید های نیتروژن از موتورهای دیزل دریایی (آیین‌نامه فنی ناکس) را به موجب آن ضمیمه، الزامی می‌کند. و نیز با توجه به این که نسخه بازبینی شده ضمیمه ۶، مصوب طی قطعنامه ام ای پی سی (۵۸) ۱۷۶ و آیین‌نامه فنی ناکس ۲۰۰۸ (۱۳۸۷)، مصوب طی قطعنامه ام ای پی سی (۵۸) ۱۷۷، در تاریخ اول جولای ۲۰۱۰ (۱۱/ ۴/ ۱۳۸۹) لازم الاجراء شدند.

پس از بررسی پیش‌نویس اصلاحات نسخه بازبینی شده ضمیمه ۶ و آیین‌نامه فنی ناکس ۲۰۰۸ (۱۳۸۷):

۱- اصلاحات ضمیمه ۶ و آیین‌نامه فنی ناکس ۲۰۰۸ (۱۳۸۷)، که متن آن در پیوست این قطعنامه درج شده است را طبق جزء (ت) بند (۲) ماده ۱۶ کنوانسیون ۱۹۷۳ تصویب می‌نماید.

۲- طبق ردیف (۳) جزء (ج) بند (۲) ماده ۱۶ کنوانسیون ۱۹۷۳، تعیین می‌نماید که این اصلاحات در تاریخ اول فوریه ۲۰۱۳ (۱۳/ ۱۱/ ۱۳۹۱) پذیرفته شده قلمداد می‌شوند، مگر آن که تا پیش از این تاریخ، حداقل یک سوم طرف‌ها، یا طرف‌های دارای مجموع حداقل ۵۰ درصد (۵۰٪) ظرفیت ناخالص ناوگان تجاری جهانی اعتراض خود را به این اصلاحات به سازمان اعلام نموده باشند.

۳- از طرف‌ها می‌خواهد توجه داشته باشند که طبق ردیف (۲) جزء (چ) بند (۲) ماده ۱۶ کنوانسیون ۱۹۷۳، این اصلاحات در صورت پذیرش طبق بند ۲ فوق، در تاریخ اول آگوست ۲۰۱۳ (۱۱/ ۵/ ۱۳۹۲) لازم الاجرا خواهند شد.

۴- از دبیرکل می‌خواهد که طبق جزء (ث) بند (۲) ماده ۱۶ کنوانسیون ۱۹۷۳، نسخه‌های مورد تأیید این قطعنامه و متن اصلاحات مندرج در پیوست را برای تمامی طرف‌های کنوانسیون ۱۹۷۳، آن طور که به وسیله تشریفات (پروتکل)‌های ۱۹۷۸ و ۱۹۹۷ اصلاح شده است، ارسال نماید.

۵- همچنین از دبیرکل می‌خواهد نسخه‌هایی از این قطعنامه و پیوست آن را برای اعضای سازمان که طرف کنوانسیون ۱۹۷۳، آن طور که به وسیله تشریفات (پروتکل)‌های ۱۹۷۸ و ۱۹۹۷ تغییر یافته، نیستند، ارسال نماید.

پیوست

اصلاحات ضمیمه ۶ مارپل و آیین‌نامه فنی ناکس ۲۰۰۸ (۱۳۸۷)

اصلاحات ضمیمه ۶ مارپل

۱- بند ۱ مکرر جدید به مقرر (۱۷) اضافه می‌شود:

«۱ مکرر - کشورهای جزیره ای در حال توسعه کوچک می‌توانند الزامات بند ۱ این مقرر را - در مواردی که به علت شرایط منحصر به فرد این کشورها، اتخاذ ترتیبات منطقه‌ای تنها روش عملی اجرای این الزامات باشد - از طریق ترتیبات منطقه ای اجراء نمایند. طرف‌های شرکت کننده در ترتیبات منطقه‌ای باید با در نظر گرفتن دستورالعمل های مصوب سازمان، نسبت به تدوین طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای اقدام نمایند.

دولت هر طرف شرکت کننده در این ترتیبات باید به منظور اطلاع رسانی به سایر طرف‌های این کنوانسیون، در موارد زیر با سازمان مشورت نماید:

۱- طرح تسهیلات دریافت منطقه‌ای چگونه دستورالعمل‌ها را در نظر گرفته است.

۲- مشخصات مراکز منطقه‌ای تعیین شده برای دریافت مواد زائد کشتی‌ها؛ و

۳- مشخصات بنادر دارای تسهیلات محدود.

اصلاحات آیین‌نامه فنی ناکس ۲۰۰۸ (۱۳۸۷)

۲- متن زیر جایگزین بند (۲.۲.۴) کنونی می‌شود:

«(۲.۲.۴) موتورهای که پیش از نصب، گواهی‌نامه دریافت نکرده‌اند:

۱- برای برخی موتورها، به جهت اندازه، ساختار و برنامه تحویل آنها، امکان صدور گواهی‌نامه پیش از تست آزمایشگاهی وجود ندارد. در این موارد، سازنده موتور، مالک کشتی یا سازنده کشتی باید از مرجع دریایی درخواست اجرای تست در کشتی نماید. (بند ۲.۱.۲.۲ ملاحظه شود) درخواست کننده مزبور باید بتواند به مرجع دریایی اثبات کند که تست در کشتی تمامی الزامات فرایند تست آزمایشگاهی مندرج در فصل (۵) این آیین‌نامه را تأمین می‌نماید. در صورتی که بازرسی اولیه بر روی کشتی بدون انجام تست‌های معتبر پیش از صدور گواهی‌نامه اجراء شده باشد، در هیچ موردی نباید برای موارد انحراف احتمالی از اندازه‌گیری‌ها گواهی‌نامه صادر شود. در موارد اجرای تست در کشتی به منظور صدور گواهی‌نامه ای آی ای پی پی، فرایندی مشابه فرایند تست آزمایشگاهی پیش از صدور گواهی‌نامه، با رعایت محدودیت‌های مندرج در بند (۲.۲.۴.۲) اعمال می‌شود.

۲- این فرایند بازرسی پیش از صدور گواهی‌نامه را می‌توان برای یک موتور، یا گروهی از موتورهای صرفاً دارای مشخصات مشترک پذیرفت، اما از آن نباید برای صدور گواهی‌نامه برای یک دسته از موتورها استفاده شود.»

۳- متن زیر جایگزین بند (۲.۲.۵.۱) کنونی می‌شود:

«۱- در صورت نیاز به درج وسیله کاهش ناکس در گواهی‌نامه ای آی ای پی پی، این وسیله باید به عنوان بخشی از موتور در نظر گرفته شود و وجود آن در پرونده فنی موتور ثبت شود. موتور باید پس از نصب وسیله کاهش ناکس مورد آزمایش قرار بگیرد، به جز در مواردی که به دلایل فنی و اجرایی، انجام این آزمایش ترکیبی مناسب نباشد و امکان پیروی از فرایند مندرج در بند (۲.۲.۴.۱) با تأیید مرجع دریایی وجود نداشته

باشد. در مورد اخیر، فرایند تست مناسب باید اجراء شود، مجموع موتور و وسیله کاهش ناکس باهم مورد تأیید قرار بگیرد و برای آن گواهینامه اولیه، با در نظر گرفتن دستورالعمل های مصوب سازمان ۲، صادر شود. با این حال، صدور این گواهینامه اولیه مشمول محدودیت های مندرج در بند (۲.۴.۲.۲) خواهد بود.»

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن قطعنامه و دو پیوست در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ پنجم خرداد ماه یکهزار و سیصد و نود و سه مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۲۸ / ۳ / ۱۳۹۳ به تأیید شورای نگهبان رسید.

علی لاریجانی

۱- متن بازبینی شده ضمیمه ۵، به موجب قطعنامه ام ای پی سی (۶۲) ۲۰۱۱ به تصویب رسیده است.

۲- به دستورالعمل ۲۰۱۱ (۱۳۹۰) در خصوص سایر جنبه های آیین نامه فنی ناکس ۲۰۰۸ (۱۳۸۷) با توجه به الزامات خاص مرتبط با موتورهای دیزل دریایی دارای سامانه (سیستم) های کاهش کاتالیزوری گزینشی (اس سی آر)، مصوب طی قطعنامه ام ای پی سی (۶۲) ۱۹۸ مراجعه نمایید.

صندوق توسعه صنایع دریایی (حمایت حرفه ای و تخصصی از فعالان دریایی کشور)

